

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

16. – 23. srpna 2026

34 / 2026

20. neděle v mezidobí

Nemá-li křesťan žít bez naděje, potřebuje pochopit a uvěřit, že Bůh je skutečně jeho přítelem a ne protivníkem, který ho ohrožuje. Je s podivem, jak je někdy pro člověka těžké uvěřit dobrým zprávám a nevěnovat se jen těm špatným. Každé setkání s Kristem v jeho evangeliu i v mešní oběti je ujištěním o tom, že Bůh je naším spojencem, tím kdo pomáhá – ne tím, kdo s uspokojením registruje naše neúspěchy.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys připravil všem, kdo tě milují, dary větší, než jsme schopni si představit; vlej nám do srdce vroucí lásku, abychom tě milovali za všech okolností a nade všechno, a abychom tak dosáhli toho, že se na nás vyplní tvá zaslíbení převyšující všechny lidské tužby.

1. ČTENÍ – Iz 56,1-7

Po exilu (ke konci 4. stol. př. Kr.) přichází neslýchaná zvěst: i cizinci se mohou stát příslušníky Božího lidu, pokud přijmou Zákon. Prorocké slovo však zdůrazňuje poslušnost ne zákonickou, ale duchovní a vnitřní: milovat Pána.

ŽALM 67 Odp.: **Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!**

Text nás učí vidět vděčnost a spravedlnost jako most mezi lidmi. Boží požehnání není sobecké, otevírá nás k laskavosti vůči celému světu.

2. ČTENÍ – Řím 11,13-15.29-32

Apoštol národů zde rozvádí myšlenku, že Bůh použil i zaviněného odmítání Izraele k tomu, aby otevřel cestu spásy pohanům. Jejich vykoupení přivede i Izrael ke spáse. Tato Pavlova jistota se zakládá na věrnosti a milosrdenství Hospodina.

EVANGELIUM – Mt 15,21-28

Mesiáš měl přijít nejprve pro Izrael. Avšak i ostatní národy se dostanou do pozice vyvoleného národa, pokud v Krista uvěří. Prvotinou těchto zástupů je kananejská žena, která v Kristu rozpoznala syna Davidova čili Mesiáše, zachránce. A Kristus jí nezůstal nic dlužen.

K ZAMYŠLENÍ

Uvěřila ta žena v Ježíšovu moc, nebo v jeho dobrotu? Kdyby věřila jen v jeho moc uzdravovat, odešla by nejspíš smutná a bez pomoci, protože musela uznat, že nepatří mezi lid, ke kterému Ježíš přišel. Ona ale zřejmě uvěřila v jeho dobrotu. Poznala, že zde, v tomto muži, jedná Bůh a od Boha se člověk nemá nechat nikým odehnat. Její dobré pochopení smyslu Ježíšova poslání zachránilo její dceru. Víra, která Boha poznává, má velký dosah. Takovou vírou můžeme i my pomáhat bližním, a tak zmenšovat prostor působnosti zla.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 17. – 22. 8.

PONDĚLÍ – Ez 24,15-24; Dt 32,18-19.20.21; Mt 19,16-22

Osobní bolest po ztrátě ženy je zde ztotožněna s bolestí celé společnosti, s odloučeností od Hospodina. Dovedu soucítit s těmi, kdo se mi svěří, dovedu snášet těžkosti doby?

ÚTERÝ – Ez 28,1-10; Dt 32,26-27ab; Mt 19,23-30

Bohatství zastínilo touhu po Hospodinu a srdce zpyšnělo. Ti, kdo se staví na místo Boha, na svou povýšenost doplatí. I dnes.

STŘEDA – Ez 34,1-11; Žl 23,1-3a.3b-4.5.6; Mt 20,1-16

Pastýři, kteří se o stádce nestarají, vystavují je nebezpečí. Je tu ale naděje: Hospodin jim svěřené odebere – a sám se jich ujme.

ČTVRTEK – Ez 36,23-28; Žl 51; Mt 22,1-14

Nemáme i my v našem nadbytku srdce kamenné? Následování Hospodina a jeho lásky, soucítění s ním, dokáže srdce zcitlivět, zjemnit. Nebraňme se tomu...

PÁTEK – Ez 37,1-14; Žl 107; Mt 22,34-40

Jedno ze starozákonních čtení o vigilií Veliké noci. Nevíme jak, ale oživení spolu s Kristem je příslibem! Toužíme vyjít ze svých hrobů?

SOBOTA – Ez 43,1-7a; Žl 85; Mt 23,1-12

Nové nádvoří, vyplněné Boží přítomností. Kéž každý cítí, že tento příslib je naplněn v Kristově církvi!

Cizince, kteří lnou k Hospodinu ...

přivedu na svou svatou horu

a dám jim radost ve svém domě modlitby. (Iz 56,6-7)

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz

Hlas církve

Arcibiskup Stanislav Příbyl: Odvaha na příští krok

(kázání na Celostátním setkání mládeže v Ostravě 2026, 1. část)

Milí přátelé, možná jste někdy zažili situaci, kdy jste se začali modlit úplně automaticky. Něco se stalo, něčeho jste se lekli, něco vám hrozilo nebo vám na něčem opravdu záleželo. A najednou z vás vyšlo: „Bože, prosím tě, pomoz mi.“

Člověk může být dlouhou dobu bez modlitby. Může mít pocit, že Boha vlastně příliš nepotřebuje. Pak ale přijde chvíle, kdy nám začne, jak se říká, téct do bot. Zkouška, nemoc, problém doma, strach o někoho blízkého, rozchod, nějaké naše selhání nebo situace, ze které nevidíme cestu ven. Najednou se modlíme. Je to špatně? Vůbec ne.

Přesně tak se dnes modlí Ester. Je královnou, žije v paláci, má postavení, krásné šaty i služebnictvo. Člověk by si mohl říci: té přece nic nechybí. Jenže najednou stojí před situací, ve které jí všechno její postavení není vůbec k ničemu.

Její národ je ohrožen vyhlazením a ona ví, že musí jít ke králi a pokusit se svůj lid zachránit. Jenže přijít ke králi bez pozvání může znamenat smrt. A Ester se bojí.

To je na tom příběhu důležité. Bible nám neříká, že když budeme věřit, přestaneme mít strach. Říká něco jiného: „Ve světě máte soužení, ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“ A to je vlastně také hlavní téma našeho setkání.

Všimněme si dobře, co Ježíš v dnešním evangeliu neříká. Neříká: „Nebojte se, protože se vám nic zlého nestane.“ Neříká: „Nebojte se, protože všechno dobře dopadne podle vašich představ.“ Ani neříká: „Když budete věřit, nebudete mít problémy.“ Říká: „Já jsem přemohl svět.“

Důvodem naší odvahy tedy není to, že jsme silní my, ale že Kristus je silnější než to, čeho se bojíme. Přesně to objevuje Ester. Má strach, ale udělá jednu zásadní věc. Vezme svůj strach a přinese ho Bohu. Říká: „Pomoz mně opuštěné. Nemám kromě tebe jiného pomocníka.“

To je možná jedna z nejupřímnějších modliteb, které můžeme vyslovit, když se modlíme: „Bože, já nevím, co mám dělat.“

Nemusíme si před Bohem hrát na hrdiny. Nemusíme mu dokazovat, že všechno zvládneme. Nemusíme před ním používat nějaká zvláštní zbožná slova. Můžeme mu prostě říci: „Mám strach. Nevím, co mám dělat. Tohle jsem zase pokazil. Bojím se, že to nezvládnou. Bojím se, co si o mně budou myslet ostatní. Bože, já tě vůbec necítím ve své blízkosti.“

I tohle je modlitba.

Možná právě tady začíná skutečný duchovní život. Ne tehdy, když před Bohem vypadám dobře, ale tehdy, když před ním přestanu cokoli předstírat.

Bohoslužby v týdnu 16. – 23. 8. 2026 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 16. 8.	8.00 9.30 11.00	20. neděle v mezidobí - Slabčice Týn nad Vltavou - Hartmanice - poutní mše; Chrášťany (bs) od 18.00 synodální skupina
Pondělí 17. 8.	8.00	
Úterý 18. 8.		
Středa 19. 8.	18.00	
Čtvrtek 20. 8.	18.00	památka sv. Bernarda
Pátek 21. 8.	18.00	památka sv. Pia X.
Sobota 22. 8.	15.30 18.00	památka Panny Marie Královny - <i>Modrá Hůrka</i> - <i>Neznašov</i>
Neděle 23. 8.	8.00 9.30 11.00	21. neděle v mezidobí - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - <i>Chrášťany; Zálší (bs)</i>

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

➤ **Stolní křesťanské kalendáře na rok 2027** jsou k dispozici v sakristii za 75,- Kč.

Bože, buď milostiv a žehnej nám, ukaž nám svou jasnou tvář, kéž se pozná na zemi, jak jednáš, kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!

Nechť se lidé radují a jásají, že soudíš národy spravedlivě a lidi na zemi řídíš.

Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!

Země vydala svou úrodu, Bůh, náš Bůh, nám požehnal.

Kéž nám Bůh žehná, ať ho ctí všechny končiny země!